Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1902. Wydano i rozesłano dnia 15. października 1902. **Część XV.**

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 16. sierpnia 1902 L. 47.100, o ustanowieniu nowej zwyczajnej stacyi szupasowej w Żabiu w powiecie kosowskim.

Dodatkowo do rozporządzenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 21. sierpnia 1875 L. 4287/pr. Dz. u. kr. Nr. 57. ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym nową zwyczajną stacyę szupasową w Żabiu w powiecie kosowskim.

We Lwowie, dnia 16. sierpnia 1902.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 74.

Ustawa

z dnia 30. sierpnia 1902, w przedmiocie wyłączenia przysiółka Józefówka ze związku gminy Kupczyńce powiatu tarnopolskiego i utworzenia z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Osada Józefówka zostaje w obecnych swoich, zwartą całość terytoryalną obejmujących granicach wyłączoną ze związku gminy Kupczyniec w powiecie tarnopolskim i ma odtąd stanowić samoistną gminę administracyjną pod nazwą Józefówka.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązaną ma być dotychczasowa Rada gminna gminy Kupczyńce, a natomiast zarządzone być mają i przeprowadzone wybory do Rad gminnych gmin Józefówka i Kupczyńce.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Ischl, dnia 30. sierpnia 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 75.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 5. września 1902 L. 101.704, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1903.

W myśl §§. 200. i 201. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych, przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właściciele domów zamieszkanych, względnie tychże zastępcy — wykaz wszystkich mieszkańców domu;

2. osoby wypuszczające mieszkanie w podnajem — wykaz podnajemców;

3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód;

4. służbodawcy — wykaz osób pobierających płace służbowe, o ile te płace co do jednej osoby kwotę 1200 K rocznie przenoszą.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego na rok 1903 i wyznacza się w tym celu termin do dnia 15. listopada b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu 1 i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tych trzech wykazach, oznaczą poszczególne władze podatkowe I. instancyi.

Do przyjmowania wykazów 4 kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych, wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmują zresztą, obok powołanych na wstępie postanowień prawnych, artykuły 39 i 40 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897 Dz. p. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych, odsyła się strony interesowane do postanowień §§. 240., 241., 243. ustęp 6, 244., 247. powołanej na wstępie ustawy.

Zubrzycki w. r.

Nr. 76.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 1. października 1902 L. 11.528/pr., o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1902.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 20. września b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajo-

wego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10., 11. i 12. lipca b. r, o poborze dodatków do podatków na rzecz funduszu krajowego w roku 1902.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od domów wolnych od podatku w miastach, w wysokości 60 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220. z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220. ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków w ustępie 1. wymienionych w wysokości 49 h, zaś do podatków w ustępie 2. wymienionych w wysokości 55 h od każdej korony całej należytości tych podatków.

Obwieszczenie to podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 24. września 1892 L. 39.965.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 77.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. września 1902 L. 52.135, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Sanoku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych Rymanów-Bukowsko i Sanok-Bukowsko na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Sanoku, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897

(Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych Rymanów-Bukowsko i Sanok-Bukowsko na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drogach gminnych I. klasy Rymanów-Bukowsko i Sanok-Bukowsko Wydziałowi powiatowemu w Sanoku jako władzy zarządzającej, na rzecz tych dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z tych dróg na jednej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 16. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 78.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. września 1902 L. 52.396, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Majdan na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kolbuszowej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Majdan na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Majdan, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od wszelkiej opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 16. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 79.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. września 1902 L. 52.382, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Skałacie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Grzymałów-Sorocko-Trembowla, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Skałacie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1897 (Dz. u. kr. Nr. 75.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Grzymałów-Sorocko-Trembowla na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Grzymałów-Sorocko-Trembowla, Wydziałowi powiatowemu w Skałacie jako władzy zarządzającej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 16. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 80.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. września 1902 L. 48.897, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Wadowicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Wadowicach udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wadowicach przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 16. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 81.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. września 1902 L. 49.393, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Dolinie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Siwce przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego w Krechowicach na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Dolinie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Siwce przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego w Krechowicach na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Dolinie przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Siwce przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego w Krechowicach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od wszelkiej opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 16. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. września 1902 L. 47.711, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Samborze, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Samborze przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 16. września 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.